



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



SORANER bladet

Medlemsblad for Soransk Samfund
Årgang 89 nr. 6, december 2004



Foto: Rolf Christensen (S65)

På billedkunstneren Torben Ebbesens udstilling "Tale til himlen", der blev vist på Vestsjællands Kunstmuseum fra 25. september til 28. november 2004, udstilledes tillige værket "Hjernelandskab" fra 1989, som Soranerbladet har fået lov at bringe et foto af.

Det måler i fuld størrelse 120 x 120 x 20 cm og er udført i svovl og olie på keramiske fliser med indbrændt motiv.

Soransk Samfunds bestyrelse

Formand

Kim Sverre Hansen
Købmagergade 13 B, 1150 København K
Tel.: 3315 6276
e-mail: kim.sverre.hansen@mail.dk

Næstformand

Niels G. Henriksen (R53)
Koldemosevej 5, 4180 Sorø
Tel.: 5783 2867
e-mail: nhenriksen@teliamail.dk

Kasserer

Arne Krog (S46) SOR-Data
Ellehaven 9, 2950 Vedbæk Soransk Samfund
Tel.: 4589 2713 (12-13) Ellehaven 9
e-mail: a.krog@get2net.dk 2950 Vedbæk
Giro 400-1710. Reg.nr. 1551 Giro 327-1307

Legatbestyrer

Karl Aage Gemal (S54)
Jægervej 41, 2791 Dragør
Tel.: 3253 2085
e-mail: kaa@gemal.dk

Soranernes Hus Boligfonden

Henning Molin (S46), formand
Ellebuen 12, 2950 Vedbæk
Tel.: 4589 2323
e-mail: molineon@get2net.dk

Sekretær

Rikke Barnholdt Hansen (S98)
Sundevedsgade 22, 3.tv., 1751 København V
GSM 2685 9301 (ej fastnet)
e-mail: rikkebarnholdt@wanadoo.dk

Michael Goeskjær (S80)
Linde Alle 1, 3050 Humlebæk
e-mail: mg@dianordic.dk

Hans Kiesow (S73)
Vasevej 77, 3460 Birkerød
Tel.: 4582 1015
e-mail: calamus@post8.tele.dk

Niels E. Bosworth (S99)
Soranernes Hus
Solvej 1 – 3.2, 2000 København F
GSM: 2298 5567
e-mail: niels@bosworth.dk

Peter Aksel Villadsen (S01)
Soranernes Hus
Solvej 5, 1.th.
2000 Frederiksberg
GSM.: 2618 1808
e-mail: peter@villadsen.as

Steven Højlund (S02)
Classensgade 57, st.th.
2100 København Ø
Tel.: 3542 1272
GSM: 6165 6169
e-mail: stevenhoe@m7.stud.ku.dk

Jysk Afdeling

Hans Andersen (S51)
Dr. Holstvej 1, 8230 Åbyhøj
Tel.: 8625 6290
e-mail: hansred@mail1.stofanet.dk

Fynsk Afdeling

Olaf Teusch (S49)
Hesselhøjvej 4, 5672 Brobyværk
Tel./fax: 6263 1480

Kalenderen

December 2004

Torsdag d. 3.


Kl. 10.00: Holberg kransenedlæggelse
(se **SORANER**bladet nr. 5, side 26)

Januar 2005

Torsdag d. 6.

Kl. 12.00: Nytårsfrokost - med champagne

Lørdag d. 15.

Frist for ansøgning til Soransk Samfunds
legater 


Februar 2005

Torsdag d. 3.

Kl. 12.00: Soranerfrokost

Lørdag d. 19.

Kl 16.00: Århus teater 

 Se omtale inde i bladet

Soranerfrokoster afholdes i Hauerlevsalen,
Soranernes Hus, Solvej 1, Frederiksberg

Tilmeldinger til Soranerfrokoster på telefonsvarer



SORANERbladet

KONGEBAL – en af de gode traditioner

Til de faste traditioner på Sorø Akademi Skole hører Kongeballet. Det finder sted den første lørdag i november, og dette år var ingen undtagelse.

De festlige lokaler på 1. sal i Hovedbygningen var stuvende fuld af 3.G'ere, deres forældre og andre til lejligheden særligt indbudte. Der var fest og glæde og dans, og midt på aftenen blev der som sædvanlig serveret souper i spisesalen og i de tilstødende klasselokaler. Her præsiderede rektor Vibeke Hansen for hovedbordet.

Der var gode indlæg ved ballets anfører, Philip Tetzlaff fra 3.x, sidste års ridehustævermodtager, Flemming Balstrup (S48), (som fra Skotland havde cricket-viskestykker med til rektor og Soranernes to kvindelige holdkaptajner), lektor Lars Kjelstrup og rektor selv, som satte Kongeballet ind i historisk perspektiv.

Endelig fik undertegnede i formandens fravær gjort lidt reklame for Soransk Samfund over for ballets hovedpersoner, som jo alle forlader skolen til sommer.

Der er 151 3. G'ere, som til næste år kan se frem til et medlemskab i Soransk Samfund.

Niels Henriksen (R53)

Husk, at adresseændringer skal meddeles kassereren!
Benyt eventuelt formularen på hjemmesiden.

Festtalen ved Soransk Samfunds Årsfest 2004

Thyge Winther-Jensen (S54)



Aftenens festtaler

Vi lever i en forandringens eller foranderlighedens tid. Vi har hørt det så tit, at det næsten hænger os ud af halsen. Vi har også alle oplevet forandringen på vor egen krop. Naturvidenskabens og teknologiens landvindinger har i den grad tvunget os ud i forandringer, at vi ikke alene opfatter forandring som noget naturligt og uomgængeligt, men også som noget ligefremt ønskværdigt.

Det spørgsmål, jeg kort vil rejse ved denne lejlighed, er følgende: Er ønsket om uforanderlighed i grunden ikke udtryk for lige så stort et menneskeligt behov som foranderligheden?

Vi kender allerede tankegangen fra filosofien. En græsk filosof, hvis navn jeg ikke skal trætte forsamlingen med nu, skelnede mellem meningernes verden og ideernes verden. Den første beskrev han (det var beklageligvis en han) som flygtig, omskiftelig og foranderlig. Den anden som evig og uforanderlig.

Dannelsens vej forestillede han sig endvidere som en vandring fra meningernes verden til ideernes verden – og tilbage igen. Ikke mindst den sidste halvdel af vejen fandt han vigtig.

Da jeg første gang stødt på tanken om en evig og uforanderlig verden af ideer, var min reaktion: Manden er jo gal? Ved han ikke, at intet er evigt og uforanderligt, at alting ændrer sig? Ved han ikke, at vi aldrig bader to gange i den samme flod? Men som årene er gået, er jeg kommet til at se lidt anderledes på det. Ganske vist er det nok ikke muligt i dag at få nogen med på forestillingen om en evig og uforanderlig verden af ideer, men mon ikke tanken bag alligevel udtrykker et almenmenneskeligt behov. Et behov for noget, der hæver sig over verdens omskiftelighed og bevarer sin værdi midt i al omskifteligheden.

Når jeg for eksempel besøger min gamle skole, lytter jeg – og det tror jeg de fleste gamle elever gør – med høflig interesse til alle de ændringer – naturligvis til det bedre – der nu er sket på skolen. Vi har fået computerrum og nye computere. Nej, se! Vi har fået nyt alumnat med eget bad og toilet. Nej, hvor lækkert. Vi følger også med tiden rent pædagogisk hernede – ingen sort skole hos os. Nej, uha da. Og vi går nu ind for demokrati og medbestemmelse. Jamen, hvor får I det dog fra?

Oplysningen om, at der nu er 58% piger på kostafdelingen kan måske nok for en kort stund få det til gibbe i en gammel elev årgang 54, men resignationen melder sig hurtigt måske fulgt på vej af et forkølet og overvintret Cicero-citat: O tempora, o mores. Sikke tider, sikke skikke.

Men når vi høfligt har lyttet til alle de mange forandringer, der er sket, retter vi alligevel uvilkårligt opmærksomheden mod noget mere ubestemt, mod noget der ligger hinsides alle de herlige fornyelser og forandringer, mod et fikspunkt, noget uforanderligt, som tanken kan dvæle ved, fordi vi har denne trang efter noget, der rører ved de dybere lag i vores bevidsthed.

Og hvor finder vi så det uforanderlige fikspunkt, den uforanderlige idé, som vi drages imod? Det er ikke så meget i minderne, for minder fremkaldes i lige så høj af de forandringer, der er sket, som af det, der ikke er sket.

Når jeg for eksempel i dag går over Store Plads, er det forandringen i forhold til dengang, der kalder mindet om en kølig, men solrig efterårsdag efter skoletid frem, hvor der blev spillet cricket til i det mindste 7-8 gærder, og hvor råbet ”hug” sendte en advarsel af sted om, at en bold fra et af de andre



Festmiddagen nydes i skolens spisesal

gærder var på vej og skulle samles op. Jeg begræder ikke, at pladsen i dag har skiftet karakter. Jeg byder den tværtimod velkommen, men her er det forandringen, ikke uforanderligheden, der fremkalder mindet.

Men hvor så finder vi så det uforanderlige fikspunkt? Er det i bygningerne? Ja, de spiller utvivlsomt en rolle. Der ligger den jo, Absalons og Hvidslægtens gamle kirke. Og det har den gjort i langt det meste af et årtusinde. Det var her vi som 11-12-årige – inden stemmerne gik i overgang – og under Henrik Schiøtz' ledelse på rekordtid indøvede konfirmationskantaten oppe bag orglet. Det gik ikke stille af, men når dagen oprandt, lød de lyse drengestemmer under de gamle hvælvinger på en måde, så det fik de forsamlede mødre til at græde som piskede. Jeg fik selv lov til at opleve sangen på afstand, da jeg nogle år senere som konfirmand modtog velsignelsen af pastor Alsinger – og ved samme lejlighed fik udleveret en salmebog med et i hånden sirligt skrevet skriftsted:

Frygt ikke den, som slår legemet ihjel, men som ikke kan slå sjælen ihjel, stod der.

Mon ikke det er herseriet oppe bag orglet og selve konfirmationsceremonien, der får de fleste gammelsoranere af min årgang til at synes, at en koncert i kirken ikke er fuldkommen med mindre den afsluttes med konfirmationskantaten.

Nu vi er ved kirken er religionen jo for mange det uforanderlige fikspunkt her i livet, men skolen var ikke en kirkeskole, men en skole dybt forankret i en humboldtsk dannelses tradition. Det religiøse

var henvist til det andet regimente, selvom de to regimente her i Sorø i bogstavelig forstand lever dør om dør med Mallings monumentale bygning som den verdslige pendant til kirken. Også den udgør til vis grad et fikspunkt, selv om den ikke er ligeså aldersstegen som kirken. Også den rører ved de dybere lag i vores bevidsthed og taler til uforanderligheden.

Før den lå Thurahs bygning der, og før den igen klosterbygningen. Den har undergået flere forandringer end kirken, men symboliserer på sin helt egen måde, at skolen i sin oprindelse udsprang af kirken.

Det var den, hvor vi gennem flere år til årstidernes vekslende hver morgen kort før kl. 8 strømmede ind ad dørene for at mødes til lovsang i Festsalen. Lovsangbogen er vist i dag en bibliofil sjældenhed.

Jo, bygningerne er et væsentligt fikspunkt, men for mig trods alt ikke nok, selv om de kalder på både en lang række minder og vender sindet mod det uforanderlige.

Men hvis ikke det er bygningerne, hvad er det så? Naturen vil nogen sige. Ingen har vel smukkere end Carsten Hauch givet udtryk for naturens indvirkning hernede på hver enkelt af os, når han siger:

„...men hvo der vandred ved dens stille Vove og hvo der saa dens Roser spire frem, og hvo der hviled i dens gamle Skove, han sikkert aldrig vil forglemme dem”.

Ikke mærkeligt, at sangen, hvorfra disse strofer er hentet, er blevet gammelsoranerens yndlingssang. Den stod i Lovsangbogen, og første vers i sangen afsynges stadig som indledning til de månedlige soranerfrokoster. Det var for øvrigt statuen nede i parken af samme Hauch, vi som nyankomne elever i 1. mellem blev tvunget til at knæle og synge en sang til ære for af de store og meget erfarne elever i 2. mellem. Den såkaldte "kammertone" blev ved samme gribende lejlighed slået an ved at trække i en af "strengene" i lyren over Hauchs navn. Denne håndsregning formodedes at fremkalde den rette inspirerende og brummende lyd for offeret.

Jeg har siden tænkt på, at hvis vi endelig skulle tvinges til at knæle for nogen, var Hauch vel ikke den værste, især når man tænker på de koryfæer, menneskeheden siden er faldet på knæ for. Den gæve Hauch var, som nogle sikkert ved, i en årrække lektor i naturvidenskab her ved Akademiet (1827- 46) og endte senere som professor i æstetik ved Københavns Universitet, hvor han efterfulgte Adam Oehlenschläger. Han forbandt den forunderlige blanding af naturvidenskab og romantik, som så det uforanderlige i "ånden i naturen", et karakteristisk træk ved perioden.



*Aftenens veloplagte toastmaster
Michael Goeskjær (S80)*

Men hvis bygninger og natur ikke er nok, kunne det da være det dannelsesideal, som vore lærere repræsenterede. Jeg har tidligere kaldt det for det humboldtske. Vi kunne også kalde det for det ny-humanistiske. Den nidkære vogter af det ny-humanistiske dannelsesideal herhjemme var sprogforskeren og professor i klassisk filologi ved Københavns Universitet Johan Nicolai Madvig, en mastodont i dansk uddannelseshistorie. Han var Grundtvigs modsætning og greb også ind i denne skoles historie ved at forpurre Grundtvigs plan om at omdanne skolen her til "en folkelig højskole". "Der skal ikke være, og jeg vil ikke foreslå", udtalte han som kulturminister, "en Danskheden monopoliserende Undervisningsanstalt". Det madvigske dannelsesideal betragter vi i dag nok som mere tidssvarende end det grundtvigske. Mens Grundtvig fejrede "Lysset fra Nord", blev Madvig aldrig træt af at understrege, at den nordiske udvikling var nært forbundet med den europæiske samt af vigtigheden af at holde landet åbent over for kulturpåvirkninger uden for Norden.

Jeg vil håbe, at skolen midt i foranderlighedens malstrøm stadig holder fast i de to elementer af Madvigs dannelsesideal, som jeg her har fremhævet – det brede kulturelle grundlag og åbenheden. Det var for øvrigt samme Madvig, der oprindeligt stod fadder til gymnasiets nugældende formålsformulering om det almindelige og det studieforberevende.

Der er ikke tvivl om, at såvel **bygninger, natur** som det nedarvede **dannelsesideal** alle vender sindet hos den modtagelige mod uforanderligheden, men det egentligt uforanderlige ligger for mig at se alligevel et andet sted. Skal jeg sige det kort, så er det egentligt uforanderlige skolen, akademiet, stedet som én stor samlet fortælling - som en saga eller krønike, om man vil – der inkluderer såvel bygninger, natur og dannelsesideal som de mennesker, der gennem tiderne har bevæget sig ud og ind af den og levendegjort den som en skole for det uforanderlige, der ligger i respekten for lærdom og trangen til indsigt i natur, tro, og vort lands historie.

Helheden kan sammenlignes med toner, der klinger igen og igen i vort indre. Tonerne kan afspilles på mange måder, men jo flere fortolkninger vi bliver præsenteret for, jo mere kommer vi til at holde af dem. Skolen i uforanderlig forstand er summen af alle vore fortolkninger – snart i dur, snart i mol. Jeg har min fortolkning, andre har sandsynligvis andre, men tilsammen udgør de helheden. Alle vi, der har gået hernede, er én gang for

alle blevet indviet i denne helhed. Vi er mærkede af den på godt og ondt.

I os alle, i vores bevidsthed, lever en forestilling om

skolen som et fikspunkt, som en uforanderlig ide, der som en fugl Fønix rejser sig i vort indre, hver gang tonerne slås an.



Hovedbygningens marskaller sørgede for det feststemte publikum under middagen



Dimittendtalen ved Soransk Samfunds Årsfest 2004

Astrid Helene Jørgensen (S04)

For cirka halvanden måned siden i uge 34 bragte Weekendavisen en forsideartikel, der handlede om, på hvilket grundlag unge mennesker vælger deres videregående uddannelse og hvilke indre processer og kvaler, de går igennem for at nå til den endelige beslutning. Artiklen var skrevet på baggrund af en ph.d.-afhandling af en sociolog fra Center for Ungdomsforskning, og den tog udgangspunkt i en undersøgelse fra ph.d.-afhandlingen. Her havde undersøger fulgt ti unge, fem matematikere og fem sproglige på deres tre-årige vej gennem det almene gymnasium.

Det, jeg bed mærke i ved artiklen, var hverken de unges uddannelsesvalg eller vejen ad hvilken de nåede deres "mål". Nej, det jeg husker artiklen for, var dens analyse af det almene gymnasium. Jeg citerer: "Gymnasiet vil være for alle, men det er hverken for den ene eller den anden slags. Det er for ingen". Citat slut. Jeg blev både ganske trist og en anelse målløs, da jeg læste det. Det udsagn efterlod, så vidt jeg kunne se, kun to muligheder. Enten var analysen ikke korrekt, eller også var jeg ingen. Og ikke bare var jeg ingen, men masser af de mennesker, jeg havde gået i gymnasiet med, tilbragt de sidste tre år med, var heller ikke nogen.

Derfor vil jeg gerne starte min tale med et lille forsvar for det almene gymnasium. Jeg har været glad for mine tre år i gymnasiet! Jeg gik i 1.g på Gladsaxe gymnasium og i 2. og 3.g her i Sorø. Jeg er bestemt af den opfattelse, at mine gymnasieår er noget af det, der gør mig til "nogen" og ikke "ingen". Vi var mange, der var lettede, men ikke mindst også glade og stolte, da vi blev studenter her i sommer, som jeg er sikker på, studenterne alle årgange før os har været det, da det var dem, der fik huer på. Og netop derfor, fordi vi var stolte over og glade for det, vi havde gjort, håber jeg, at de fleste af os kan blive enige om, at det almene gymnasium i større eller mindre grad har været for os.

Mit lille forsvar for det almene gymnasium er ikke en modstand mod den nye gymnasiereform. Jeg hilser den nye gymnasiereform velkommen. Selvfølgelig! Jeg kan ikke komme på noget, der ikke fra tid til anden har godt af at blive revideret, og når revisionen munder ud i et godt optimeringsforslag, så kan det da kun gå for langsomt med at få reformerne sat i gang. Men en enkelt ting ville jeg synes var utrolig synd at nedprioritere, og det er



*Astrid Helene Jørgensen
taler for dimittenderne*

netop det alment dannende. Jeg tror nemlig, at netop det er noget af det vigtigste. Den charmerende blanding af idræt, old, datalogi, tysk og fysik, eller med andre ord blandingen af opvarmningsprogram, Platon, computerprogrammering, det uregelmæssigt bøjede verbums vidunderlige verden og lysets brydningsvinkel er netop det, der tilsammen udgør den bredde, der gør uddannelsen værd at tage. Det er bredden, der gør den interessant og sjov, og vigtigst af alt er det bredden, der gør, at de mennesker, der tager den, ender med et fornuftigt grundlag og udgangspunkt for at vælge vej videre i livet. Jeg er af den overbevisning, at det at specialisere sig, det kan man tids nok komme til. Man har i gymnasiet meget mere brug for at blive udfordret og inspireret.

Jeg har som sagt været glad for mine år i gymnasiet og i Sorø. Det er ikke kun glæden ved dansktimer, løbture rundt om Pedersborg Sø og faglighed, jeg husker tilbage på med et smil om læben. Det er også alt det andet, og der er så meget! Konge- og Vandbal, første skoledag og dimissi-

onen, juleafslutning og Mortensaften. Men det er ikke kun de store øjeblikke, det er værd at huske tilbage på, det er også de små og stille. Dem, hvor man sad med en kop kaffe eller en lille øl måske i efterårsstorm eller forårsregnvej, i sommervarm på Kinahøjen, med venner og hygge og fællesskab. Det er gåture, sneboldkamp og kys i parken, jeg smiler ved, når jeg tænker tilbage og ej at jeg lemme det solskin, man kunne få på næsen, når man sad på Brønden og var 3.g'er. Mange ting savner jeg, nogle ting savner jeg ikke, men engang imellem hører jeg noget eller ser noget eller lugter noget, der får mig til at tænke på Sorø, og som regel er det gode tanker.

Jeg har virkelig glædet mig til i aften, ingen slinger i valsen, og det er egentlig mærkeligt. Sidste gang jeg skulle til en fest, hvor jeg kun perifert kendte dem, der holdt den, kun kendte en lille del af de andre gæster og slet ikke kendte traditionerne og måden at gøre det på, var det ikke helt og holdent glæde, der fyldte mig. Der var jeg både nervøs, spændt og bare for en sikkerheds skyld sikkert også en anelse distanceret. Ikke i dag! Det skyldes det fællesskab, jeg føler med jer andre, både jer, jeg kender så godt, men på forunderlig vis også med jer, som jeg aldrig før har mødt.

Vi har et fællesskab med hinanden her i vores Sorø, på vores skole og i vores samfund, og jeg er glad for at være en del af det. Jeg har kun været en del af det i ganske kort tid i forhold til mange af jer andre, og derfor har jeg stadig uafklarede forventninger. Jeg forventer et fællesskab, hvor man kan dyrke sine fælles traditioner og minder, men også et fællesskab, hvor man kigger videre end det, man havde engang og deler, hvad man har og gør i dag. Jeg forventer noget ueksklusivt, noget rart og noget, man glæder sig til.

Det er efterhånden sket en del gange, at jeg er blevet mødt med fordomme og forudindtagne meninger, når folk, jeg ikke kender så godt, har hørt, at jeg har gået på Sorø Akademi. Tit er jeg stødt på forestillingen om en forhistorisk, engelske kostskolemodel og har måttet skuffe med, at vi hverken blev slået af lærerne eller sov på 40 mands sovesale i ens nattøj. Nogle tror, at Sorø er for særligt kloge mennesker og andre igen, at det er det helt modsatte, der gør sig gældende. I min iver for at berette min version af sandheden, prøver jeg at male et billede af et ganske almindeligt gymnasium bare tilsat en kostafdeling, fantastiske omgivelser og en helt enestående historie. En historie, som man så kan vælge at dyrke eller lade være.



*Skolens rektor og samfundets formand
åbner aftenens bal*

Da jeg gik ud herfra i sommer, var det med den før omtalte glæde, lettelse og stolthed, men også med en ydmyg følelse af at have fået lov til blive en lille bitte del af en stor historie. Jeg tror ikke, at SAS er en bedre gymnasieskole end så mange andre, men jeg tror, at mange af os vælger at dyrke historien og traditionerne, fordi det er sjovt og, fordi det giver fællesskab, og det giver et tilhørsforhold til dette sted, der er noget ud over det sædvanlige.

Hvem har ikke en frostklar vinteraften, hvor man har været så heldig at have Fratergården for sig selv, knebet øjnene lidt sammen og følt, at det her, alt det fantastiske man stod midt i, var noget man faktisk selv var en del af? Eller hvem har ikke en varm sensommerdag været på vej igennem Klosterporten, stoppet op og tænkt, at her stod man som generation nummer hvem-ved-hvor-mange på vej til at fortsætte i nogle af Danmarks dybeste og mest udtrådte fodspor? Nogle vil synes, at dette her lyder meget selvhøjtideligt, måske endda snobbet, men det gør ikke noget. Man må gerne være stolt af, hvor man kommer fra, man

må gerne lade sig gribe af en stemning og følge med den, og man må gerne føle fællesskab omkring den.

Jeg håber, vi får en hyggelig og rar aften, hvor vi kan glæde os over vores fællesskab og minder såvel som over vores forskelligheder og nutid.

Tak for ordet!



- og så blev der danset *Les lanciers*

Jysk Holbergfest

Soransk Samfunds jysk afdeling fejrer Holberg lørdag den 19. februar 2005 med teaterbesøg kl. 16 på Århus Teater (Store Scene) og efterfølgende middag i Århus.

Vi skal overvære urpremieren på "Familien Gregersen", en dramatisering af Christian Kampmanns berømte romanværk om en velhavende nordsjællandsk familie i 1950'erne, som forfatteren beskrev den i værkets første bind med titlen "Visse hensyn". Romanen er bearbejdet af dramatikerne Peter Asmussen, og Christoffer Berdal sætter i scene med størsteparten af teatrets skuespillere i de mange roller. Der er tale om et projekt, som i de kommende år vil præsentere romanværkets øvrige bind.

Man bedes hurtigst muligt melde sig til arrangementet!

Prisen for deltagelse er kr. 200 pro persona. Vi mødes som sædvanlig i teatrets foyer tyve minutter før forestillingen.

Tilmelding kan ske til
Jørn Simonsen, telefon 7586 7610
eller
Hans Andersen, telefon 8625 6290

Kvinden bag Holberg⁽³⁾

Tekst: Rolf Christensen (S65)

1. Slægtled (fortsat)

5) Mette Rosenkrantz født 12/3, 1646 (på Halsted Kloster) død 25/1, 1730. Datter af Erik Rosenkrantz til Rosenholm (1612-81) og dennes første hustru Margrethe Skeel (1626-47). Gift med Ove Ramel (nr. 4) i 1663.

Mette Rosenkrantz overtog Borreby og Basnæs efter Ove Ramels død i 1685 og blev efterfølgende tilstået en årspension på 500 Rdl. af Christian V – vel som en slags plaster på såret for det af Karl 11 i 1681 inddragne Bækkeskov i Skåne (nævnt i forrige afsnit). Hun fortsatte med held det genopbygningsarbejde Ove Ramel havde påbegyndt med Borreby og kom til at stå som ejer heraf i nærværd 45 år. Basnæs solgte hun til gengæld allerede i 1685, men en herregård som Borreby kunne vel også gøre det. Dansk Biografisk Leksikon skriver i 2. udgave, at det var Borreby hun afhændede efter Ove Ramels død, men det var altså Basnæs. Fejlen lever i bedste velgående videre i samme værks 3. udgave.

At hun ikke lå på den lade side, hvad godsdriften angår, selv om hun var højt oppe i halvfjerdserne, fremgår af, at hun i 1723 fik tilskødet hovedgården Espe lidt NV for Skælskør; den solgtes efter hendes død ved auktion for 10.000 rigsdaler.

Også Magleby Kirke nød hendes bevågenhed. Kirkens to klokker blev således omstøbt på hendes foranledning i 1701 og havde indtil den næste omstøbning i 1748 følgende små versificerede indskrifter: "Hør, Synder, hør min søde Klang, / nu vil Gud holde Siæle-Fang; / kom snart og til din Siæle-Trøst / hør i Guds Huus en anden Røst" (den store klokke) og "Jeg Aarons Bielder lyder med / og minder hver hen til sin Sted / i Kirken ved Guds Naades Bord / at mætte sig med Lifsens Ord" (den lille klokke) ledsaget af ordene "Til denne hellig Brug lod mig omstøbe høyædle og velbaarne Frue Mette Rosenkrantz sal. Herr Etatsraad Ove Ramels til Borrebye 1701" (den store klokke) og "Til den Ende lod mig omstøbe høyædle og velbaarne Frue Mette Rosenkrantz sal. Herr Etatsraad Ove Ramels til Borrebye 1701" (den lille klokke). Om tårnets sydside hedder det tillige i 1755, at den "er af Grunden opbygget nye for een 76 Aar siden af Etatsraad Ramels Enke, Fru Mette Rosenkrantz" (Danmarks Kirker, Sorø Amt, s. 946-47, 940).

Uddannelsesvæsenet på egnen blev også tilgodeset af Mette Rosenkrantz, idet hun i 1706 oprettede en skole, hvor 12 af Magleby Sogns fattigste og skikkelige børn kunne få vederlagsfri undervisning, mens de bønder, der ville sætte deres børn i skolen, skulle betale for det (Danske Herregaarde 1922, s. 375).

Mette Rosenkrantz's kiste R 2



Rolf Christensen

Indskriftspladen på den læderbetrukne yderkiste er i dag stærkt forvitret og nærmest ulæselig. Allerede Wendelboe kunne for omkring 170 år siden kun "med al Möie" (Wendelboe 1836, s. 85) samle nogle stumper af inskriptionen, mens den mere trænedede Löffler formåede at afkode næsten hele indholdet (Löffler 1888, s. 63). Inskriptionsteksten siger om Mette Rosenkrantz, at hun var "en huld og dyderig Moder til IV Sønner og VI Døttre" (herunder Margrethe Sophie Sehested (nr. 7) og Else Ramel (nr. 8)) og, at hun ved sin død "betalte Naturen sin skyld idet hun efter en fornuftig og Ynskelig Afskæed Fra denne Werden Sødellig hensov MDCCXXX d. 25. January udi sin Alders LXXXIV Aar". Se også under nr. 4 Ove Ramel og nr. 8 Else Ramel. Mette Rosenkrantz's kiste blev overført til Ramelernes kapel i 1891-92.

2. slægtled

6) Jens Malthesen Sehested, født 22/9, 1651 på Stavanger Kongsgård, død 18/5, 1730 på Ødemark i Bromme Sogn (iflg. Norsk Biografisk Leksikon 1923-83) og nedsat i Ramel-Sehesteds Kapel den 6. juni samme år (Balslev 1943, 26). Indskriftspladen på kisten angiver 1649 som hans fødeår, men da er der ganske enkelt ikke plads til ham blandt hans mors øvrige nedkomster. Søn af Malthe Sehested (1596-1661) og Margrethe Frederiksdatter Reedtz (død 1697).



*Jens Sehested
1651 – 1730*

Jens Sehested gik som så mange andre Sehester officersvejen i såvel udenlandsk som dansk-norsk militærtjeneste. I 1672 blev han løjtnant i kejserlig tjeneste i Holland; han var med under slaget ved Seneffe i 1674, blev samme år ritmester, var i 1675 med auxiliærtropperne i Brandenburg, men blev så hjemkaldt i 1676 og gjort til ritmester ved Geveckes Regiment for i 1677 at blive ritmester og senere samme år major ved 2. Jyske Nationale Regiment til Hest. I 1681 blev han oberstløjtnant og tog så sin afsked i 1684, for blandt andet at hellige sig driften af gården Katholm på Djursland, som dog solgtes i 1691 to år efter, at han var vendt tilbage til militæret efter en årrække som civilist, denne gang som oberst ved 3. Kavalleriregiment i det store danske hjælpekorps, der med henblik på fordrivelsen af den katolske Jakob II og hans tilhængere skulle yde Vilhelm III af Oranien assistance i England (eller som indskriftspladen på kisten siger "skulde skaffe Engeland Roelighed"). Fra 1692 var han i Flandern, men blev i 1696 kaldt hjem for at blive chef for et nationalt rytterregiment (senere dragonregiment) i Norge. I 1704 blev han brigader og i 1710 generalmajor.

Jens Sehested beskrives som en meget samvittighedsfuld mand, der besad stor krigserfaring, men næppe var egnet for højere kommando. I 1710 (samme år han blev generalmajor) omtales han som "noch sehr hurtig" trods alderen, men året efter gav general Woldemar Løvendal i et brev til kongen følgende negative karakteristik af hans militære evner på et mere overordnet plan, idet

han omtaler ham som "en rar gammel Mand. Jeg tror, at han er god i Spidsen for en Eskadron, men jeg tiltror ham hverken tilstrækkelig Hukommelse eller Livlighed til at komme godt fra at kommandere et Kavallerikorps" (Balslev 1943, s. 22). I en kort årrække herefter blev han alligevel brugt i andre selvstændige stillinger i Norge, men trådte definitivt tilbage med titel af generalløjtnant i 1716 og rejste til Danmark.

Jens Sehested blev gift første gang 1681 med Else Skeel, datter af Albret Skeel (1635-67) og Anne Ramel (1643-1702), der var lillesøster til Ove Ramel (nr. 4). Else Skeel døde allerede i 1682 (vel omkring 20 år gammel) en 3-4 måneder efter sin eneste søns fødsel (han hed Malte og efterlevede hende i lige ved 30 år) og blev ifølge Danmarks Kirker, København, Bd. 1, s. 580, pkt. 18 begravet i Nikolaj Kirke i København i "det lille kapel bag alteret, dvs. sakristiet". Dette kapel var i 1674 blevet købt af Anne Ramel for 1000 rdl. med ret til at opsætte epitaf i koret over kapellets dør for hendes anden mand kansler (og gammel-soraner) Peder Reedtz (1614-74). F. F. Wendelboe, der døde ganske ung og aldrig nåede at få fuldendt sine undersøgelser i Sorø Klosterkirke, var af den formening, at Else Skeel lå begravet i det sydvestligste hjørne af Ramel-Sehesteds kapel med Margrethe Sophie Ramel Sehesteds kiste placeret ovenpå (Wendelboe 1836, s. 91), men der må det på det tidspunkt have været den i forrige nummer af Soranerbladet omtalte børnekiste R 4 der stod underst (hvor skulle den ellers være blevet af?). Anne Ramel selv blev ikke begravet i Nikolaj Kirke (hvor hendes begravelse i øvrigt formentlig også ville være gået til ved branden i 1795, ligesom størstedelen af kirkens øvrige gravminder), da den obligation hun havde givet i betaling for kapellet, hvor datteren Else Skeel lå, ikke blev indfriet og kapellet derfor hjemfaldt ved Højesteretsdom af 23/8, 1692 (Danmarks Kirker, København, Bd. 1, s. 580, pkt. 18). Hun ligger derimod begravet i Sorø Klosterkirke i krypten under Otto Thotts kapel nedenunder barnebarnet, den umættelige bogsamler Otto Thotts og dennes hustru Birgitte Kruses sarkofager i den efter kryptistandsættelsen i 1978 restaurerede kiste med den returnerede mesingindskriftsplade ovenpå, der i 1976 var blevet beslaglagt hos en københavnsk antikvitetshandler og midlertidigt indgivet til Nationalmuseet. I samme krypt ligger blandt andet også Anne Ramels og Peder Reedtz' datter Petra Sophie Reedtz (1675-1720) og hendes mand, den i Ove Ramel-afsnittet

omtalte Tage Thott (1648-1707), der var en af de fem *in effigie* halshuggede fra Malmø. Tage Thott, der jo egentlig tilhørte sin kones forældregeneration, indtrådte sent i ægttestanden (som 48-årig) en 16-17 år efter, at han under Skånske Krig havde måttet hæve forlovelsen med den unge, smukke, ombejlede og rige Mette Sophia Krabbe (ca. 1662-1708), arving til otte fede skånske herregårde, der så i stedet i 1682 blev gift med Johan Monrad (1638-1709), som i sin følsomme selvbiografi skrev hende, om hvem: "der gich saa wijde Sagn af hindis Person och *merites*, och ald Kiøbenhafn talte om hinde som den *extraordinaireste* Jomfrue, de wiste af att sige" (Monrad 1888, s. 103) ind i dansk litteraturhistorie.



Krypten under Otto Thotts Kapel var på Wendelboes tid "ganske tilmuret" (Wendelboe 1836, 99), men må være blevet genåbnet, inden Løffler beskrev begravelserne i den i 1888. I forbindelse med istandsættelsen af krypten i 1978 kunne det konstateres, at skeletterne i et par af kisterne var "aldeles" sammenrodede (Poulsen 1978, pkt. 2 og 4). Det var blandt andet tilfældet med Tage Thotts skelet, "idet liget er blevet forstyrret gennem et hul i den nordre langside". Det her afbildede mumificerede hoved må ud fra tilstedeværelsen af det omkringliggende fyld af

høvlspåner og humle omkring hovedet formodes at have tilhørt Tage Thott, da Tage Thotts lig er det eneste i krypten, om hvilket det er registreret, at det var nedlagt i en blanding af humle og høvlspåner. Diverse skelet- og kisterester vedrørende Tage Thott er nu anbragt i en Langbergkiste.

Jens Sehested blev gift anden gang 1/10, 1684 på Borreby med Ove Ramels (nr. 4) og Mette Rosenkrantz (nr. 5) datter Margrethe Sophie Ramel Sehested (nr. 7). Med de to kusiner Else Skeel og Margrethe Sophie Ramel Sehested fik Jens Sehested i alt 12 børn: 1 med Else og 11 med Margrethe Sophie (herunder nr. 9 Ove Ramel Sehested). Se også under nr. 7 Margrethe Sophie Ramel Sehested.



Jens Sehesteds kiste RS 2

Yderkisten er helt af egetræ og uden beklædning. Inderkisten blev ikke udtaget af egetræsyderkisten i forbindelse med Nationalmuseets restaurering i 1980-81, men er formentlig hvad form og udstyr angår helt identisk med RS 1-inderkisten og altså af egetræ beklædt med sort klæde. Ifølge Vedsø 1980-81, s. 5 er "Liget ... velbevaret, iklædt ligskjorte og hætte af lærred. Det er lagt på et tykt lag høvlspåner af eg. Et ligklæde lå ved åbningen sam-

menbyltet i benenden, men dette er bragt på plads, før inderkisten atter blev lukket”.

Indskriftspladen af tin beskriver i mange ord Jens Sehesteds militære karriere og hans mod, tapperhed, nidkærhed, mandighed og fortjenstfuldhed, men omtaler ham tillige som ”en kiærlig Mand og øm Fader”. Til afslutning står: ”Velsignet med mange Børn og mæt af Dage Aflagde han dette Jordiske 1730 på Christi Himmelfarts Dag”.



*Margrethe
Sophie
Sehested
1665 – 1728*

7) Margrethe Sophie Ramel Sehested 1665 - 1728. Datter af Ove Ramel (nr. 4) og Mette Rosenkrantz (nr. 5). Gift med nr. 6 Jens Sehested 1/10, 1684 på Borreby. Sammen med sin mand ejede hun indtil 1691 herregården Katholm. Se også under nr. 6 Jens Sehested. I alt 11 børn med Jens Sehested, herunder nr. 9 Ove Ramel Sehested. Via Margrethe Sophie Ramel Sehested bliver Ramel-Sehesteds Kapel (eller rettere Ramelernes urkapel) også kapel for medlemmer af familien Sehested, idet hun jo ved sit giftermål med Jens Sehested selv blev en Sehested.

Margrethe Sophie Sehesteds kiste RS 1

Yderkisten er ligesom RS 2-yderkisten helt af egetræ og uden spor af beklædning. Inderkisten er af egetræ betrukket med sort klæde. Af det her gengivne fotografi af de i forbindelse med restaureringen i 1980-81 åbnede kister fremgår det, hvor præcist yderkisten er tilpasset inderkisten. Mogens Vedsø meddeler i sin restaureringsrapport følgende: ”Liget er velbevaret og iført lang ligklædning af lærred samt kniplingshue og manchetter. Liget er nedlagt i halm, hvorpå endnu ses enkelte aks, og med en lærredspude med fyld af krydderurter



Rolf Christensen



Nationalmuseet

under hovedet. Ligklædet lå ved kistens åbning sammenbyltet i dens benende, hvilket sammen med tilstedeværelsen af en murbrok og pudstrester langs ligets højre side, indicerer en sekundær åbning af inderkisten. Efter endt undersøgelse fjernes tegl og puds, og ligklædet lagdes udbredt over liget” (Vedsø 1980-81. s. 9).

Brugen af urter og blomster (humle, lavendel, merian, basilikum, enebær, malurt osv.) som kisteudstyr kan man læse nærmere om hos Birgitte Bøggild Johannsen i bogen *Fru Kirstens Børn* fra 1988 om kongebørnene Frederik Christian og Maria Cathrines begravelser i Roskilde Domkirke (*Fru Kirstens Børn*, s. 51-53).

Indskriftspladen af tin rummer blandt andet følgende ord: "En usminket Kiærlighed til sin Mand, En utrettelig Omhyggelighed for sine børn, En opriktig Gudsfrøgt, en sand Dyd Giør hendes Skilsmisse efter 44 Aars lykkelige Foreening Smertelig for hendes Mand, Børn og Venner, Da hun 1728 siger dem sit sidste Farvel". Begravelsen blev bekostet af moderen Mette Rosenkrantz for et samlet beløb af 304 rdl. (Balslev 1943, s. 24).

8) Else Ramel født 12/4, 1667 på Lergrav, død 3/1, 1732. Datter af Ove Ramel (nr. 4) og Mette Rosenkrantz (nr. 5). Hun kom til at bo på herregården Borreby i nærved 50 år. Da hendes gifte søstre, der alle døde inden moderen Mette Rosenkrantz, fra tid til anden havde modtaget forskud på deres arv (blandt andet havde Mette Rosenkrantz fra 1718 til 1724 ydet Margrethe Sophie Ramel Sehested og hendes mand Jens Sehested i alt 3950 rdl. "efter Anmodning" og "til deres Høynødvendighed" (Balslev 1943, s. 24)) skulle disse beløb fradrages deres børns arveparter i henhold til Mette Rosenkrantz testamente, hvorimod Else, som havde boet hjemme hos moderen og "med al datterlig Lydighed været hende til Fornøielse, Tieneste og Biestand" skulle have sin arvelod uden afkorting og desuden som erstatning for den "Bryllups-Udflyning" [*d.e. brudeudstyr*], de gifte søstre havde fået, have 300 rdl. udbetalt forlods af boet.

Efter moderens død i 1730 blev Borreby stillet til auktion og tilstået Else Ramel for 33.100 rigsdaler (Fjelstrup 1909, 63-64). Hun forblev ugift. Først efter hendes død i 1732 gik herregården ud af Ramelernes eje.

Else Ramels kiste R 3



Indskriftspladen på den læderbetrukne kiste er velbevaret og indeholder følgende lille digt: "Fromhed, Guds Frygt, Dyders Ære,/Ydmyghed, Sagtmodighed/Og Ræt Færdighed Skal Bære/Vidne om din Salighed". Det hedder videre i den kortfattede indskrift om hende, "At hun i Tiiden Levede For Indtet andet Blant Mennischerne End i Ævigheden at Leve hos Gud Blant Englene, og var hendis Liv her Een daglig Død, Hendis Død er Blevet hisset til et ævigt Liv, da Hun Aaret MDCCXXXII den 3 Januarij omskiftede Tiiden med Ævigheden".

(fortsættes i næste nummer)

Indhent tilbud på



Person-, last- og varevogne

MERCEDES-BENZ

Ringsted
Bragesvej 9
5761 3355

Slagelse
Elmedalsvej 1
5853 3375

Holbæk
Hovedvej 4
5943 4122

Nykøbing Sj.
Autogården
5991 1122

Nykøbing F.
Agrovej 2
5485 8466

Næstved
Transportbuen
5577 5646

Jul i Sorø

For 53. gang udkommer denne herlige publikation med oplysning og orientering om stort og småt i byens og oplandets historie. Udgivet af Jul i Sorø venner, som foreningen meget kort og kontant kalder sig.

Allerede ved et hastigt kig på indholdsfortegnelsen studser man: "Mand fra Sorø søger kvinde i Aalborg". Er der dukket en ny sektion med "Personlige" op i dette ærværdige blad? Rølig, det er historien bag forsidebilledet, der er blevet snittet til, så den virker ekstra tillukkende på husarerne!

Under "Banevejens historie" får man rokket lidt ved sin hidtidige opfattelse af årsagerne til jernbanens placering syd for Sorø. Det har altid forlydt, at de lærde professorer ved skolen helst så dette støjende og ildsprudende fænomen holdt så langt borte fra kundskabens tempel som overhovedet muligt, men det kan næppe være den sande historie. Finansieringen af anlæggelse af en vej fra landstationen til byen var udregnet til at koste godt 10.000 rigsdaler. Dem havde kommunen ikke, så man bad Stiftelsen om hjælp. Akademiet bevilgede straks 5.000 rigsdaler til formålet, som ansås for godt og værdifuldt. Men ikke nok med det: Kommunen lånte restbeløbet på 5.000 RDL af stiftelsens kasse med sikkerhed i nogle forpagtningsindtægter, som man påregnede ville komme i forbindelse med vejanlægget! Det turde herefter være manet i jorden, at skolen helst så jernbanen så langt borte som muligt!

Skolen har fået ny rektor, og kort efter kunne rektorfruen, Lena Kristensen, holde op på biblioteket. Dette har fået fruene til at kigge i de gamle skrifter, og det er der kommet en fin lille beretning om et par af bibliotekets sjældenheder ud af.

Industri og handel har hver gang en spændende beretning, denne gang om noget, der svandt bort, nemlig Crome og Goldschmidts udsalg af tekstiler fra væveriet i Horsens Tugthus, som allerede i sidste halvdel af forrige, forrige århundrede havde 200 mand i gang med vævning af tekstiler, som den gang var til salg til alle interesserede. I dag væves der stadig postsække og gardiner til statens institutioner.

Den anden industriberetning omhandler 100-årsjubilæet Sorø Stølefabrik. Til de særligt interes-



serede i dette meget spændende industrieventyr kan der henvises til den publikation, som så dagens lys til jubilæet. "100 år med fingrene i limpotten".

Et interview med Stiftelsens direktør, Jens Thomsen giver et godt indblik i Stiftelsens engagementer, som er mangeartede og som ikke alle giver det store overskud. Det er værd at erindre sig, at Stiftelsen var meget positiv over for Sorøansk Samfunds kollegieplaner og hjalp Samfundet med et betragteligt beløb. At Stiftelsen foruden at bygge nyt alumnat har investeret mange millioner i skolen og biblioteket nævnes kun for fuldstændighedens skyld.

Jens Thomsen har tidligere givet udtryk for, at Sorø sover tornerosesøvn, og det er åbenbart ikke blevet meget bedre, for der er et par gevaldige hip til de ledende sidst i interviewet!

Der er mange, mange gode artikler i denne årgang, umuligt at nævne alle, så gør nu alvor af det denne gang: Lad Jul i Sorø blive årets mandelgave, men pas på, hvis du først kommer i gang med at læse i den, så klistrer bladene fast i hånden, og det er svært at lægge det bort, før den sidste side er læst!

Hvorfor har man så svært ved at få den forfatterliste med oplysninger om samme sat i bladet? Jeg efterlyser den hermed for femte gang!

Jul i Sorø.

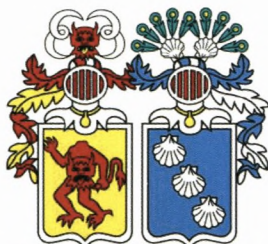
Udgives af Foreningen Jul i Sorø venner.
Svegaards Boghandel, pris 100 kr.

Morten

Et helt liv

Herlufsholm Kostskole

En boganmeldelse



HERLUFSHOLM

Grundlagt 1565

Det bedste ved skolen er sammenholdet.

Det værste er klokken, der ringer døgnet rundt.

Det bedste er det hele.

Det værste er, at jeg ikke selv valgte at komme her.

Det bedste er skønheden på stedet.

Det værste er de faste tidspunkter, man skal følge hele tiden.

Og så alligevel...

Det bedste er fællesskabet og disciplinen, som gør, at man får læst sine lektier.

Det værste er de fordomme, man møder rundt om, når man fortæller, hvilken skole man går på.

Sagt af diple på Herlufsholm Kostskole til denne meget flotte bog af forfatteren og fotokunstneren Suste Bonnén.

Mon ikke disse korte udsagn vinder genklang også hos mange soranere?

De korte replikker er typiske for bogen, der først og fremmest bæres af Suste Bonnéns meget fortællende fotografier i farver. Afsnit for afsnit gennemlever man ved beskuelsen og læsningen de mange aspekter af livet på en gammel og traditionsrig kostskole. Der kan stilles spørgsmålstegn ved titlen: "Et helt liv".

Når man imidlertid slår op på side 29, "Et broderskab", forstår man pointen. Opslaget viser et billede af en herlig flok gammel-herlovianere, og man efterlades ikke i tvivl om, hvad skoletiden har betydning for deres videre liv.

Bogen er skabt af en mor til en søn på kostskolen, og det kan indvendes, at der med den foreliggende bog er tegnet et glansbillede af livet på en kostskole. Er de unge simpelthen ikke for smukke? Indvendingen gendrives imidlertid ved et opslag på side 20: "Vantrivsel", hvor et Edvard Munch-inspireret "Skrig" dramatisk gendriver en idylliserende forestilling om livet på en kostskole.

Den skole, der her beskrives, er en skole med en lidt anderledes profil, end den, vi som soranere kender fra Sorø Akademis Skole. I et skjult øjeblik spørger man sig måske, om man i sin tid valgte den rigtige skole – hvis man havde et valg. Det havde jeg. Herlovianerne vil nok tilgive mig min erindring – at jeg valgte rigtigt. Godt at begge skoler og skolesamfund trives og udvikles.

Et helt liv, Herlufsholm Kostskole. Suste Bonnén 2004. G.E.C. Gads Forlag. Aktieselskabet af 1994, København. 151 sider i farver.

Kim Sverre Hansen (S73)

Soranerfrokosten den 2. september 2004

Formanden indledte sammenkomsten med at opfordre forsamlingen til at holde et minuts stilhed til ære for afdøde Palle Taarnhøj (S37), formand for Soransk Samfund 1976-1983 og redaktør af den seneste Soraner Biografi fra 1961 til 1985. Afdødes ældste søn, Peter Taarnhøj (S66), var vores frokosttaler og havde lovet at tale om og for sin fader. Det var ret bevægende. Med udgangspunkt i præstens tale ved Palle Taarnhøjs bære fortalte Peter om en meget retlinet person, der ikke gik på kompromis med sit lægeløfte, og som var så loyal overfor sine patienter, at det kostede ham jobbet som overkirurg på neurokirurgisk afdeling på Glostrup Sygehus. Det førte til, at Palle Taarnhøj ophørte med sine tillidshverv, herunder formandskabet for Soransk Samfund, og rejste til U.S.A. Da han efter nogle år kom tilbage til Danmark, var han heldigvis ikke færdig med Soransk Samfund og påtog sig arbejdet med at redigere ovennævnte biografi. Vi fik også at vide, at Palle Taarnhøjs tre andre sønner, Niels, Søren, Helge og Palle Steve alle var studenter fra skolen og, at Peters yngste søn har indledt sit Sorø-ophold i år.

Peter Taarnhøj havde medbragt et antal biografier, som han tilbød at forære interesserede frokostdeltagere. Dette fik formanden til at indrømme, at også Soransk Samfund lå inde med et lager af bogen, og han foreslog at uddele denne gratis. Det fik imidlertid næstformanden og kassereren til at stikke en økonomisk kæp i formandens hjul, så udkommet blev, at man fik solgt adskillige eksemplarer af såvel denne som tidligere biografier til en særdeles billig penge, og jeg er sikker på, at næstformanden har flere på lager. Alt dette førte til at man igen åbnede diskussionen om, hvem der skal redigere den næste biografi, og det er stadigvæk ikke afklaret.

Igen en frokost med mange deltagere. Hele 31 gammelsoranere havde fundet Solvej denne torsdag for at hygge sig i hinandens selskab. De var: Otto Schousboe (R28), Pia Frandsen og Johannes Krarup (S35), Jakob Krarup, Ib Refn og Viggo Jarulf (S37), Erik Hovgaard (S45),

Henning Molin og Arne Krog, kasserer (S46), Ole Olsen (S47), Peer Johansen (R47), Svend Hermansen (S50), Børge Vendelbo Andersen (R50), H.C. Andersen, Ole Herseth, John Jacobsen, Kurt Rønhof og Freddy Wæver (R51), Niels G. Henriksen, næstformand (R53), Morten Nørsgaard og Karl Aage Gemal (S54), Lasse Peitersen og Henrik Schovsbo (R54), Bent Thorkild Hansen (R56), Jens Erik "Tino" Valentin, Mogens Jacobsen og Andreas Christiani (R57), Jørn "Lille Simon" Simonsen (R58), Peter Taarnhøj (S66), Karin Rasmussen (S71) og Kim Sverre Hansen, formand (S73). Som realist fra "den sjældent sete årgang 56" var det opløftende at notere, at vi overgik studenterne i antal (15-16) samt. at selskabets nestor var realist. Han udgik af skolen 45 år før Formanden, der også var frokostens Benjamin, hvilket dog ikke hindrede ham i at lade skolen leve samt til at få ceremonimester Morten Nørsgaard til at lede selskabet i afsyngelsen af nr. 8 i Soransk Samfunds Sangbog "Jeg veed et Sted..."

Jeg plejer at placere mig ikke alt for langt væk fra Morten Nørsgaard i håb om at få del i hans frække historier, men denne gang placerede jeg mig mellem Svend Hermansen og Erik Hovgaard. Jeg havde ikke tidligere udvekslet andet end goddag og farvel med de to herrer, men nu fik jeg også talt med dem og herunder opdagede jeg, hvor mange fælles berøringspunkter vi havde udover skolen: lærere på Københavns Universitet, forsikring samt elevår indenfor shipping. Min pointe er selvfølgelig, at selv om man på forhånd har afskrevet sig muligheden for at tale med for så vidt vildt fremmede frokostdeltagere, så går det tit som ovenfor anført, og man skal ikke gøre så meget selv. Eventuelle tøvende frokostdeltagere in spe bør springe ud i det og indledningsvis på forsøgsbasis deltage i den månedlige sammenkomst. Det koster p.t. kun kr. 100 for såvel mad som drikke samt høflig selvbetjening, så det er med garanti byens billigste spisested.

BTH (R56)

Soranerfrokosten & ålegildet den 7. oktober 2004

Vi sad nogle glade naboer ved ålegilde-bordet i Soranernes Hus og glædede os over den mulighed, som Huset nu giver for samvær på tværs af år-gange. Vi var enige om, at der var en meget glad og hjertelig stemning, og de mest trofaste frokost-deltagere af os sagde, at sådan var det altid. Det troede jeg naturligvis på.

I hvert fald er der markant mere kvalitet over rammerne for samværet nu, hvor vi ikke længere behøver at mødes på skiftende restauranter rundt om i byen med mere eller mindre venligt indstillet personale.

Nu er vi os selv med herlige hovmestre (i dette tilfælde både den tidligere og den nuværende), som pukler i køkkenet for os andre (ved denne lejlighed var de i gang allerede tidligt på formiddagen).

Vi var fire – Henning Molin (S46), Kim Sverre Hansen (S73), min gamle ven Otto Schousboe (R28), som blev dimitteret fra skolen ti år før min fødsel, og undertegnede (rektor 2003) – som sad og talte om det dejlige tilbud om bofællesskab for mange unge gammelsoranere, som Soranernes Hus er i dag og i fremtiden.

Jeg kunne fortælle Otto Schousboe, at jeg – desværre for de mange interesserede soranere – har en meget lang venteliste at administrere i mit nuværende ærefulde hverv som efor for kollegiet.

Det førte til, at vi besluttede at undersøge mulighederne for med rimeligt engangsindskud at opnå indstillingsret ved kommende kollegier, for eksem-

pel i Ørestaden. Vi mindede hinanden om, at en sådan ret har vi jo allerede på Studentergården.

Efter frokosten kom jeg til at tænke på, at jeg kun én gang i mine knap 23 år som rektor havde indstillet en student til Skolens værelse på Studentergården. Værelset hedder "Holbergs Værelse" og har nr. 243. Henning huskede dog, at han nogle gange i hans formandstid havde indstillet studerende til Soransk Samfunds værelse, som for resten har nr. 49.

Det er follet, at vi ikke udnytter de muligheder, vi har der for trods alt allerede nu at nedbringe ventelisten.

Jeg vil derfor bruge denne lejlighed til at fortælle alle kollegieansøgere, at,

- der er 2 værelser på Studentergården på Tagensvej i København, som henholdsvis Soransk Samfund og Sorø Akademis Skole har indstillingsretten til og,
- der bor ingen soranere der nu. Der er altså plads til to indstillede soranere allerede fra næste ansøgningsrunde, der vil have afleveringsfrist pr. 1. april 2005. Studentergården kører med faste halv-årige ansøgningsfrister.

For at få tildelt værelse skal man læse ved en højere læreranstalt, og på ansøgningstidspunktet skal man have læst mindst et år og opnået mindst 60 ECTS point. Læs nærmere på Studentergårdens hjemmeside.

Erling Kristensen



Der langes til fadene ...



Og der skåles!

Soranerfrokosten den 4. november 2004

Der var mange deltagere. Særligt var R50 og S57 talstærkt repræsenteret efter forudgående aftaler. Nestor var, som så ofte før, Otto Schousboe (R28), dernæst Jakob Krarup (S37), Torben Gjerløff (A40), Søren Sass (S45), Henning Molin og Arne Krog (S46), Ole Olsen (S47), Børge Vendelbo Andersen, Kaj Hasselsteen, Per Hilbert, Hugo Jacobsen, Jakob Kaspersen, Leif Lage og Joop Negreijn, alle (R50), Karl Aage Gemal (S54), Lasse Peitersen (R54), Mogens Bonfils, Eva Nielsen, Flemming Nielsen, Magnus Stallknecht, Hemming Jørgensen, Torben Willand, Niels Bjerregaard, Leif Sestoft og Uwe Feddersen alle (S57) og endelig Andreas Christiani, Jørgen Wissing, Tino Valentin og Mogens Jacobsen som de yngste, nemlig (R57).

Mødet forløb i henhold til det knæsatte ceremoniel under forsæde af tidligere formand Henning Molin (S46). Ved kaffen bragte Jakob Krarup (S37) emnet fægtning på Sorø Akademi på bane. Derom havde han læst i en bog, hvori den første lærebog i fægtning i Danmark også var refereret. Den var fra fægtningsens barndom i 1656, hvor Mogens Krabbe (S1647) gav instruktion i det dengang nymodens stød med kårde og i, hvordan man med et nedenfra kommende hug kunne hugge næsen af fægtere, der havde den for langt fremme. Leif Sestoft (S57) bragte et af vort Soraner Samfunds vigtigste emner på bane: Hvad er en soraner egentlig? Først læste han op fra et par sider af et erindringsmanuskript, der endnu ikke har fundet sin publikationsstøtte. Heraf fremgik, at soraneren er en modsætning til Heinrich Mann's gymnasiast, den unge Diederich i "Der Untertan" fra 1919, som er en undergiven opportunist i modsætning til soraneren, der – i hvert tilfælde indtil årgang 57 – altid havde været modig og oppositionel. Desværre kunne spørgsmålet om det stadig forholdt sig sådan, ikke besvares, da der ikke var yngre årgange til stede. Til gengæld fik vi røster at høre fra tidligere årgange, idet Søren Sass (S45) kunne fortælle om årgang 45, som levede op til ovenstående



definition. Ved dens engagement i modstandsbevægelsen kom den i et vist modsætningsforhold til rektor P.H. Bohn, der for en hver pris ville undgå tysk beslaglæggelse af skolen. Arne Krog (S46) fortalte om især lektor S. Stevns Hansens konkrete indsats i modstandsbevægelsen og soranernes opgaver med overvågning af tyske tilholdssteder på egnen, og Eva Nielsen (S57), hvis far havde været vægter i Sorø dengang i 1945, kunne bekræfte, at natlige patruljer udgik fra gymnasiets bygninger. Sestoft refererede til, at rektor emeritus Erling Kristensen i sin afskedstale havde efterlyst soranere, der havde taget personer i lærerkollegiet til "rollemodeller", og mens der var almindelig enighed om, at dette fænomen også i vor (for)tid havde hørt til sjældenhederne, fremhævedes af Henning Molin og Søren Sass henholdsvis, én tidligere gymnastikvikar og med alles tilslutning Svend Ranvig. Rent ud sagt siger det sig selv, at modige og oppositionelle soranere ikke søger deres forbilleder i lærerstaben! Diskussionen om dette emne kunne være fortsat og vil – forhåbentlig – fortsætte i det uendelige.

Leif Sestoft (S57)

Så er Panduro's Putter tilbage

Den 24. september 2004 spillede vi den årlige golfmatch mod vores venner fra "Lilleskolen ved Susåen". Lad mig sige det med det samme: **Vi vandt** for første gang i flere år, så vi nu skal opbevare "Panduro's Putter" indtil næste års match, hvor vi naturligvis forventer igen at vinde.

Til dette års match var der deltagerrekord med i alt 28 spillere: 13 fra Sorø og 15 fra Herlufsholm. Vi havde dejligt vejr og Sorø Golfklubs bane var i meget fin stand, så der blev spillet meget flot golf, hvor 13 af de 28 spillere spillede 30 eller flere stableford point, og der var flere scores lige under. Bedste scores fra Sorø stod Jan Lorentzen for med 39 point, Birger Fabricius-Olsen med 38 point og Bjarne Lorentzen med 37 point.

Matchen blev afviklet som en kombineret Stablefordmatch og hulspilmatch, hvor der i alt var 507 point til fordeling, og som nævnt vandt vi en sikker sejr med 255,5 point mod Herlufsholms 251,5 point (så sikker var sejren heller ikke). Hvis Kim Schaumann for eksempel ikke havde fået uafgjort i sin hulspilmatch, havde vi ikke vundet. Kim var nede med 4 huller, da de manglede at spille 4 huller – Kim vandt disse 4 huller og fik en flot uafgjort.

Holdet fra Sorø bestod af Jan Lorentzen, Birger Fabricius-Olsen, Jacob Topsøe Johansen, Tage Lysgaard, Morten Kjærsgaard, Henrik Tarp, Henrik Hedegaard, Erik Palm, Palle Aagaard, Kim Schaumann, Peter Taarnhøj, Bjarne Lorentzen samt undertegnede.

Vi havde en god og hyggelig eftermiddag samt efterfølgende spisning med vores venner fra Herlufsholm, som har formået at aktivere mange unge studenter fra midten af 90'erne og frem til nu.

Jeg ved, at der er mange unge Soranere, som også spiller golf. Jeg håber, at I har lyst at komme til vores golfarrangementer både for at spille golf



men også for at bygge bro mellem de mange år-gange, som deltager i vores to årlige matcher.

På matchdeltagernes vegne vil jeg gerne takke Soransk Samfund for deres villighed til altid at give en øl efter vores matcher. Også en tak til John Bruun, Herlufsholm, for drikkevarer til maden og til Kim Schaumann for "trøstepremier" i form af bolde.

De vigtige matcher i 2005 spilles henholdsvis 6. maj (vores interne match) og 23. september (mod Herlufsholm).

Hvis nogle ønsker at komme med på e-mailliste for invitationer til vores matcher, så send mig en e-mail.

Steen Hahn Andersen (S85)

CC Soranerne 50 år

Soranerne fejrede 50 års jubilæum med en reception i Soranernes Hus, der ligger i Smallegade ikke langt fra Frederiksberg Rådhus og som rummer kollegium for tidligere elever på Sorø Akademi. Mange af de gamle koryfæer, der har betydet en masse for såvel Soranerne som DCF, var naturligvis mødt op.

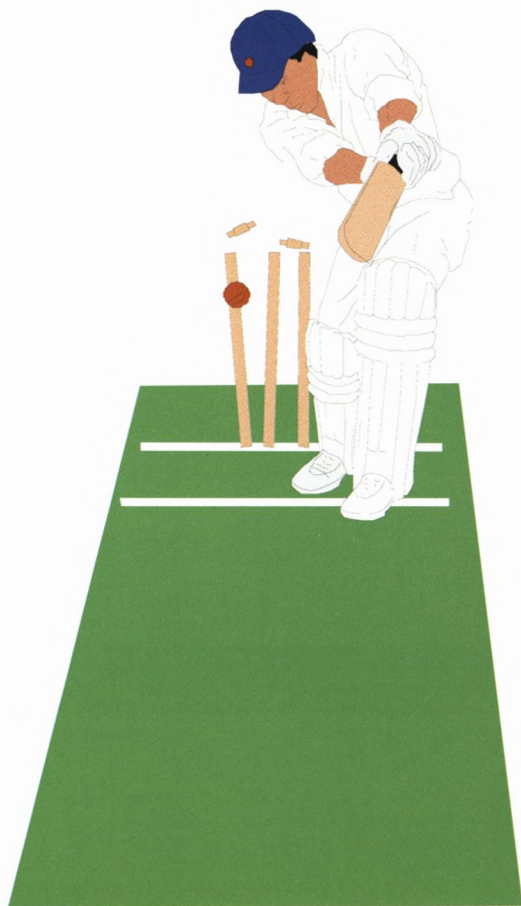
Jørgen Hansen er ikke set i dansk cricket i mange år, men han var i mange år DCF's turneringsleder og manden, der stort set leverede halvdelen af kastningen, da Soranerne var i den bedste række, Ole Hückelkamp var DCF's U-19 træner og, hvad man vel nu kan kalde udviklingschef, N. O. Bjerregård den mest langtidsholdbare dommer og dommeransætter DCF har set, og af mere nutidige DCF-koryfæer sås landsholdets holdleder Bent Rossen og Ole Mortensen.

Selvfølge mødte også DCF's formand Claus Hansen, der holdt hyldesttalen og kunne overrække Soranerne en kopi af et kampskema, hvor Nykøbing M. havde slået Soranerne i en kamp i landets bedste række. Soranerne påstod naturligvis, at det var den eneste gang i verdenshistorien, det var sket.

Af Soranernes egne ældre koryfæer gensås klubbens formentlig bedste kaster gennem tiderne, Hans Rasmusen (der staver "Rasmusen" med kun et "s" og, som derfor altid blev rettet til det forkerte i avisernes korrektur) og folk som Frank Pearson, Georg Olsen, Henning Henriksen og mange flere.

Dagen faldt sammen med, at Sorø Akademi Skoles nye rektor Vibeke Hansen, der kommer fra Slagelse, blev fundet. Den afgående rektor Erling Kristensen holdt en smuk tale og takkede ikke mindst formanden Flemming Balstrup, der har holdt sammen på Soranerne i mange år. Balstrup til gengæld fortalte gribende, hvordan han for mange år siden blev shanghajat til hvervet, da ingen andre ville.

Sammen med desværre afdøde Jørgen Arnsbjerg, Flemming Balstrup og klubbens langtidsholdbare – både i år og ved gærdet – åbningsgærde Frank Pearson og rektors egen søn Klaus Ejsing, har rektor Erling Kristensen gennem mange år været med til at arbejde på, at der holdes liv i cricket på skolen.



Ole Stahl – forhenværende elev på Sorø Akademi, mangeårig apoteker i Sorø og ivrig cricketspiller rundt i de midtsjællandske byer og i Forty Club – fejrede jubilæet med en afsløring, som han og Flemming Balstrup har arbejdet på i flere år. Stahl har planlagt en ikke ubetydelig donation til cricket på Sorø Akademi Skole – en donation af en størrelse, der vil kunne betyde umådelig meget for spillets fremtid på akademiet, hvis den administreres i Ole Stahls ånd.

Cricketkampen mellem Akademiet og Gammelsoranerne 2004



Søndag 26. 09. afholdtes den traditionelle, årlige cricketkamp mellem Skolen og Gammelsoranerne i et solrigt sensommervejr på cricketbanen på stadionanlægget på Søvej.

Skoleholdet, der også bliver trænet af gammelsoranere, var i dagens anledning forstærket med enkelte nye gammelsoranere.

Dette fik da også betydning for kampen, der dog endte med sejr til Gammelsoranerne.

Til middagen om aftenen uddeltes cricketbats til særlige talenter på skoleholdet.

På billedet ses skoleholdet med dets træner Flemming Balstrup (S48)

Christian Eifer (S61)

VI KØBER

KOSTBARE BØGER OG BOGSAMLINGER
TILBUD GIVES
NORDENS ÆLDSTE ANTIKVARIAT

LYNGE & SØN A/S

SILKEGADE 11 1113 KØBENHAVN K.
TLF. 3315 5335

**Stiftelsen
Sorø Akademi**

Tlf. 5782 0135

Studenter årgang 1955 – og realister årgang 1953



Et halvt århundrede er gået, siden de unge håbefulde studenter på billedet forlod skolen. Nu planlægger vi et brag af en fest for at møde hinanden endnu en gang sammen med ægtefæller, samboer og kærester.

Vi har valgt også at tage kontakt med realisterne fra år 1953, da vi jo tilbragte de fire år i mellemklasserne sammen. Realisterne har godt nok fejret deres eget 50 års jubilæum i 2003, men det skal vel ikke afholde enkelte fra at tage til Sorø endnu en gang. Vi har allerede et par tilsagn – blandet andet fra Knud Schrøder ("Søse"), som til daglig bor i USA, men nu vil besøge "det gamle

land" med sin søn, som aldrig har været i Danmark tidligere – og derfor heller aldrig i Sorø.

Jubilæet fejrer vi d. 17. juni, hvor vi vil være at finde i klosterkirken til dimissionen efterfulgt af den traditionelle rundvisning på skolen. Om aftenen er der gallamiddag på Postgården med efterfølgende dans til Finn Zieglers Kvartet. I skrivende stund vil vi være 44 deltagere ved bordet til middagen, men påregner at modtage endnu flere tilmeldinger i løbet af foråret.

Der vil selvsagt blive bragt en 'reportage' fra hele dette arrangement i Soranerbladet!

"Fylle" (S55)

Soransk Samfunds legater

Ansøgning til nedennævnte legater skal være Soransk Samfunds Legatbestyrelse v/Karl Aage Gemal, Jægervej 41, 2791 Dragør i hænde

senest lørdag den 15. januar 2005.

Der findes ikke noget ansøgningskema. Ansøgningen fremsendes som et brev (ej e-mail), og **skal** indeholde følgende oplysninger og gerne i nævnt rækkefølge:

- 1) Cpr.nr., navn og adresse (= oplysninger i folkeregister), samt gerne email og tlf.nr.
- 2) Afgangår fra Sorø Akademi Skole og medlemsnr. i Soransk Samfund.
- 3) Registreringsnr, kontonr. og navn på bank, hvortil et tildelt legat kan overføres.
- 4) En kort redegørelse for, hvad legatet ønskes anvendt til.
- 5) Lidt om ansøgerens økonomi (et budget), samt gerne et CV (curriculum vitae).

Ansøgere der tildeles en legatportion, vil få besked herom i løbet af februar måned. Det skal tilføjes, at legatmidlerne er relativt beskedne, og at tildelte legatportioner indberettes til skattemyndighederne.

Soransk Samfunds Understøttelsesfond.

Fondets formål er at yde støtte til soranere, såvel ældre som yngre, der er i trang.

Soransk Samfunds 100-års jubilæumslegat.

Legatets formål er at virke til gavn for Sorø Akademis Skole, herunder elever og lærere og kan søges af nuværende eller tidligere elever og lærere.

Fonden for trængende gamle soranere og deres efterladte.

Fondens formål er at yde støtte til trængende gamle soranere og deres efterladte.

Digteren, cand. jur. Aage Krarup Linds legat.

Legatets formål er at bekoste eller yde tilskud til udgivelse af kvalificerede arbejder af kunstnerisk, videnskabelig eller praktisk art, og kan søges af personer, der i mindst 3 år har været elever på Sorø Akademis Skole, eller som er eller gennem en årrække har været lærere ved skolen.

Fhv. handelsskoleejer og -forstander Valdemar Petersens og Ingeborg og Poul Suhr-Henriksens legat.

Legatet kan søges af gammelsoranere med realeksamen eller med den afsluttende prøve, der kommer den tidligere realeksamen nærmest. Fortrinsret har ansøgere fra Sorø by og de, der efter afgangseksamen går handelsvejen. Herudover kan der ydes hjælp til trængende gammelsoranere eller gammelsoranere iøvrigt under uddannelse.

Vi har fået følgende kommentarer til billeder i sidste nummer af bladet

Billeder side 26

Årstallet kan ikke være 1953. På det øverste billede genkender jeg til venstre for lektor Ranvig min klassekammerat Flemming Nielsen i civil og korte bukser, hvilket indikerer, at det er 1. mellem, hvor jeg selv begyndte i 1950. Jeg husker ikke, om lærerkampen blev spillet om efteråret eller om foråret, men da det tilsyneladende er blommer, de to lærere spiser, må det være efteråret 1950 eller eventuelt foråret 1951.

På den anden side af Ranvig står i uniform Jan Dyck fra 2. mellem (S56).

Endvidere genkender jeg Henrik Fog-Møller (A56) og bagest Lars Ryhave (S57).

Jeg tror endvidere, at det kan være lektor Nordahl Svendsen med flag i hånden og lektor Hjort med hvid sommerhat.

På det nederste billede mener jeg at kunne genkende mig selv yderst til højre, og den smilende dreng i uniform er Torben Brandt fra 2. mellem (S56).

Bagsiden

Dommeren med pibe og spidsbukser er ikke lektor Philkjær, men skovrider Fritz Lorenzen (R07), der var fast dommer ved lærerkampene. Han var en streng dommer, men til stor moro for tilskuerne ikke altid upartisk. Han var i mange år også dommer ved cricketkampene mellem skolens hold og gammel soranerne.

Mogens Correl (S57)

Billeder side 26

Billederne må være fra efteråret 1950. Nedennævnte Alan Nyegaard kom først ind i 2. mellem i 1950 og er derfor i civil, medens f.eks. Jan Dyck blev optaget i 1. mellem i 1949 og derfor er i uniform i 2. mellem.

Øverste billede

1. fra venstre Henrik Fog-Møller (lille Dille) (A57).
4. fra venstre (mørk uniform) er Jan Dyck (S56).
Drengen til højre for Ranvig er Flemming Pierre du Jardin Nielsen (S57), som er ophavsmand til mine oplysninger via Hanne Wagner på Stiftelsen.

Nederste billede

2. fra venstre (mørk uniform) er Torben Brandt (S56).
3. høje fra venstre er Flemming Pierre du Jardin Nielsen (S57).
3. lave er Alan Nyegaard (S56).

Bagsiden

For en måneds tid siden blev jeg ringet op af Mogens Skovgaard (S65), der gjorde mig opmærksom på at dommeren på billedet af fodboldholdet ikke var Erling Pihlkjær, men skovrider ved 1. Skovdistrikt Fritz Lorenzen (R07), som han huskede så udmærket fra sine barndoms- og ungdomsår i Sorø (Mogens er søn af lektor Erik Hjarnø Petersen).

Rolf Christensen (S65)

Tøjsalg



Tøj med skolens logo

Størrelser
XS, S, M, L, XL, XXL

T-shirt **kr. 90**

Hvid eller marineblå

Poloshirt **kr. 160**

Sort, blå Bordeaux eller hvid

S-shirt **kr. 190**

Marineblå

Hættetrøje **kr. 290**

Marineblå

Slips **kr. 150**

Marineblå eller bordeaux

Blazermærke **kr. 140**

Bestilling:

Kantinen Skjalm Hvide

telefon 5782 0850

eller

Per Højland

Christiansvej 9, 4180 Sorø

telefon 5783 4634

Om Erik Skov

I soranerbladet nr. 5, oktober 2004 har Henning Molin skrevet om Erik Skov i anledning af hans død. Henning Molin skrev gode ord om Erik Skov, men måtte bekende: "Om Eriks senere livsgerning på Nationalmuseet og utrættelige vågen over Danmarks op mod 2000 kirkebygninger vil andre kunne berette mere indsigtsfuldt end mig".

De ord, som her er citeret, har medført, at jeg er blevet opfordret til at sende Soranerbladet et indlæg om Erik Skovs virke som museumsinspektør og om hans samarbejde med Danmarks provster. Opfordringen efterkommes gerne i taknemmelighed for fællesskab i skolen og for det nære samarbejde senere, da jeg fik betroet mit arbejde som provst gennem 17 år (heraf de fire som formand for provsternes forening).

Erik havde et dybtgående kendskab til de danske kirkebygninger og deres udsmykning. Han fulgte nøje med i vedligeholdelsen af de middelalderlige kirkehuse. Det er sognets menighedsråd, der har det daglige tilsyn i nært samarbejde med provsterne. En provst har derfor ofte brug for at indhente gode råd. Altid var Erik rede til samarbejde. Med venlighed og tålmodighed gav han sig tid. Han tog også imod indbydelse til at holde foredrag i vores sogne og fik kontakt med mange mennesker rundt om i landet.

Ved provsternes årsmøde, hvor det i vid udstrækning gælder at formidle faglig indsigt, havde Erik sin faste plads. Han tog os med rundt på besøg i kirkerne og lærte os at se den enkelte bygnings særpræg. Hver gang provsterne havde været "i kirke" med Erik en hel dag, følte de, at de var blevet bedre rustet til at være tilsynsførende ved kirkerne i deres provsti.

Erik Skovs faglige indsigt og menneskelige egenskaber gjorde ham til en velkommen og fast gæst ved vore årsmøder.

Ved hans afskedsreception d. 30.maj 1994 på Nationalmuseet havde jeg lejlighed til på provsternes vegne at takke Erik Skov for godt fællesskab.

Vi mindes ham med tak.

Arne Hansen (S48)

Runde fødselsdage

Januar 2005

1. Kim Hansen (f. 1955, S74), adressen kendes ikke
2. Bogtrykker Arne H. Stenby (f. 1930, M45), Furesø Park Alle 39, 3460 Birkerød
3. Dir. Jørgen S. Thomas (f. 1925, S43), Sponnecksvej 18, 2820 Gentofte
4. Adjunkt Niels Arne Sørensen (f. 1935, S54), Ulf Jarls Vej 8, Brøndbyvester, 2600 Glostrup
4. Henrik Krarup (f. 1955, A70), adressen kendes ikke
5. Preben Henrik Jensen (f. 1955, S74), adressen kendes ikke
7. Dyrnlæge Knud Georg Christensen (f. 1925, S44), Hyldegårdsvej 6, 4652 Hårslev
7. Jens (Andreas) Thiele (kaldet JARL) (f. 1955, S73), Klitvejen 136, Hjordemål Klit, 7741 Frøstrup
8. Fabrikant Otto Preben Olsen (f. 1905, R22), SKA: Middelfartsgade 6, 1., 2100 København Ø
8. Merkonom, korrespondent Lene Jensen, f. Rasmussen (f. 1945, S64), Nordborggade 6, 3.th., 2100 København Ø
9. Lars Tonnesen (f. 1945, R61), adressen kendes ikke
9. Vinnie Lehmann Hald, f. Larsen (f. 1955, S73), Viggo Barfoeds Allé 38, 2750 Ballerup
11. Fhv. O.ing. Anton (Wulffsen) Kjølby (f. 1915, S33), C. N. Petersensvej 31, 2000 Frederiksberg
11. Dir., cand. jur. Flemming Wiinblad, f. Rasmussen (f. 1925, S43), Frederiksborg Slot 8, 1.tv., 3400 Hillerød
13. Repræsentant Aage Sahlertz (f. 1930, R47), Plantagevej 14, 3100 Hornbæk
13. Birgitte Mandrup Andersen, f. Vænggaard (f. 1955, S75), Valmuevej 5, 4180 Sorø
14. Hans Josva Kleist, f. Jensen (f. 1945, S64), Kannikegaardsvej 33, 3730 Neksø
15. Carsten Erik Leerbeck (f. 1955, R72), adressen kendes ikke
16. Advokat Thorkil (Rømer) Engel (f. 1930, S48), Ringstedvej 15, 6000 Kolding
17. Lektor, cand.med.vet. Henning Ernø (f. 1935, S52), Dalslugten 7., Skelhøje, 8400 Ebeltoft
17. Kaia Ærenlund (f. 1945, S63), Egevej 3, Fensmark, 4700 Næstved
18. Læge Ove Juul-Møller (f. 1915, S33), SKA: Skovallé 13, 6870 Ølgod
18. Kaptajn Ole Laub Clemmensen (f. 1930, R47), "Juulskov", Juulskovvej 12, 5853 Ørbæk
18. Eksporthofchef Sven Reker (f. 1935, R52), Amaliegade 5 B, 1.tv., 8600 Silkeborg
19. Tømmerhandler Torben Christensen (f. 1930, S49), Mågevej 9, Langø, 4900 Nakskov
20. Civilingeniør Povl Jørgen Heide-Jensen (f. 1920, S38), Orionsvej 36, 8270 Højbjerg
20. Dyrnlæge Gunner Johannes Pedersen (f. 1925, S44), Birkelunden 5, 4270 Høng
20. Michael Friis Strand (f. 1955, S74), Maribovvej 84, 2500 Valby
23. Jørn Valentin Hansen (f. 1945, S63), adressen kendes ikke
24. Skovfoged Erik Mogens Correll (f. 1920, R36), SKA: Vellingvej 26, 8654 Bryrup
25. Erik Leif Nielsen (f. 1925, R42), adressen kendes ikke
25. Ole Hopff (f. 1935, R51), Skovvej 7, 4682 Turby
27. Kommandørkaptajn, sekt.ch Jess Bønkel Jensen (f. 1945, S64), Peblinge Dossering 46, 2.tv., 2200 København N
29. Arkitekt Ole Rønnow (f. 1930, S49), Rua dos Loureiros 35, Lameda, P-3030 Cantanhede, Portugal
31. Læge Claus C.E. Vogel (f. 1920, S39), Nygade 24, 9620 Aalestrup

Februar 2005

1. Direktør Jens Harboe (f. 1925, S43), P.O. Box 157,, Orcas, Washington 98280, USA
2. Gunner Goeskjær (f. 1925, lærer), Kongebrovej 14, 4180 Sorø
3. Civ.ing. Ib Lund Refn (f. 1920, S37), Morescosvej 8, 1.tv., 2920 Charlottenlund

3. Lærer Hans Jørgen Brasen, f. Rasmussen (f. 1920, S39), Ordrupvej 47 A, st.th., 2920 Charlottenlund
4. Overtrafikass. Ove Lykke Sørensen (f. 1930, R46), Marius Holstsgade 6, 3., 8700 Horsens
4. Hans Viggo Hansen (f. 1945, S63), adressen kendes ikke
5. Lektor Jørgen (Einar) Kragh Knudsen (f. 1930, S49), Webersvej 8, Frejlev, 9200 Ålborg SV
5. Torben Lund (f. 1955, R72), Lundtoftevej 139, 2800 Lyngby
5. Dan Jesper Langtofte Larsen (f. 1955, S74), adressen kendes ikke
7. Fhv. skoleleder Asger (Severin) Kaas Neergaard (f. 1915, R32), Østervej 92, 4840 Nørre Alslev
8. Bibl. Ole Christian Hovman, f. Jonassen (f. 1920, S38), Bakkelyet 8, 3480 Fredensborg
9. Ellen (Margrethe) Baun Engseth, f. Jørgensen (f. 1930, S47), Pilvejen 7, Kråkerøy, N-1600 Fredriksstad, Norge
9. Fuldmægtig Svend Erik Rasmussen (f. 1935, R52), Ensianvej 16, 4000 Roskilde
9. Freddy Kurt Boldt Larsen (f. 1945, M61), adressen kendes ikke
9. Arkitekt MAA., Byggeøkono, Anders Michael Tromholt Kuhlmann (f. 1945, S63), Hellerupvej 43 A, 2900 Hellerup
9. Lærer Lilly Hald Larsen, f. Jacobsen (f. 1945, S64), Ole Langes Vej 44, 9460 Brovst
10. Læge Niels Engkilde (f. 1935, S54), Ågårdsvvej 63, 7480 Vildbjerg
11. Gunner Holm-Petersen (f. 1915, R31), Bag Søndermarken 37, 2. 0004, 2000 Frederiksberg
12. Børge Olfert (f. 1955, S75), De Poorterstraat 10, 2597 CS Den Haag, Holland
13. Købmand Ole (Preben) Hoff-Clausen (f. 1935, S54), Rødtjørnevej 9, 4180 Sorø
13. Steffen Godvin Hansen (f. 1955, S75), Terrasserne 71, 4000 Roskilde
14. S. Stevns Hansen (f. 1910, lærer), Holbækvej 105, 0005, 4180 Sorø
14. Overlærer Oluf Clausen (f. 1925, S45), SKA: Langs Sletten 16, 2800 Lyngby
15. Direktør Jens-Christian Simmelkiær (f. 1925, A41), SKA: Grants Allé 30, 2900 Hellerup
15. Driftsleder, civ.ing. Per Kargaard Thomsen (f. 1930, S48), Strudsbjergvej 20, 4200 Slagelse
15. Advokat og journalist Troels Federspiel (f. 1945, S63), Østbanegade 103, lejl. 147, 2100 København
15. Klaus Kristian Kromann (f. 1955, A73), adressen kendes ikke
16. Esben Stubbe Østergaard (f. 1955, S74), Skoleparken 141, 8330 Beder
17. Forvalter Erik Gammeltoft (f. 1930, S49), Klemisvågen 35, S-97 593 Luleå, Sverige
17. Jesper Nordhuus (f. 1955, A69), adressen kendes ikke
17. Mai-Britt Christoffersen (f. 1955, A71), adressen kendes ikke
17. Ole Hammer Kristensen (f. 1955, S74), adressen kendes ikke
19. Civilingeniør Hans Mogens Jensen (f. 1920, S39), Blackebergsplan 10, S-168 49 Bromma, Sverige
20. Journalist Erik Thrane (f. 1930, S48), Revvej 49, 4220 Korsør
22. Direktionsekretær Leif Gunnar Bøttcher, f. Rasmussen (f. 1935, R52)
23. Univ.ektor, mag.art. Per Jacobsen (f. 1935, S54), Forchhammersvej 27, 1920 Frederiksberg C
23. Niels Bo Wille-Jørgensen (f. 1955, A70), Østerbrogade 141, 2.th., 2100 København Ø
24. Civ.ing. Dan Ibæk (f. 1935, S54), Fasanvej 11, 4683 Rønnede
25. Niels Eske Bruun (f. 1955, S73), Tinghusevej 53, 3230 Græsted
26. Civ.ing.(bygn.) Cape Town Bo Giersing (f. 1945, R62), 29 Sandyridge, Chislehurst, BR 75 DP, Kent, England
27. Jørgen Ejby Frederiksen (f. 1955, R72), adressen kendes ikke
28. Læge Ib Søndergaard (f. 1915, S33), Åbrinken 118, 2830 Virum
28. Palle Søjborg Pedersen (f. 1935, A48)
28. Læge Lennart Otto Lund (f. 1945, S64), Syrenvej 11 B, 8240 Risskov

Soranske dødsfald

Axel Müller (S30)

27. marts 1913 – 26. juni 2001

Palle Taarnhøj (S37)

26. august 1918 – 11. august 2004

Ole Finn Simonsen (S54)

1. august 1935 – 26. januar 2004

Herluf Lassen (R33)

8. maj 1916 – 20. august 2004

Jakob Haraldsen (S43)

27. august 1923 – 29. marts 2004

Hans Henning Scherfig-Jensen (S44)

1. oktober 1925 – 16. september 2004

Stig Christensen (S44)

1. april 1926 – 12. april 2004

Bent Stubbe Teglbjærg (S44)

12. april 1926 – 17. september 2004

Eskil Hohwy (S58)

13. september 1939 – 24. oktober 2004

Sten Wagner Andersen (S64)

24. juni 1944 – 20. oktober 2004

Nyt om navne

Mogens Schou (S36), professor emeritus og tidligere forsker ved Psykiatrisk Hospital i Risskov, modtog den 22. oktober 2004 i New York "The Humanitarian Award" fra "The National Association for the Study of Schizophrenia and Depression" i anerkendelse af sin epokegørende og livslange forskning inden for behandlingen af sindslidelser med det metalliske grundstof Litium.

Johan de Mylius (S63), docent og centerleder ved H. C. Andersen Forskningscentret ved Syddansk Universitet i Odense, har forfattet Grænseforeningens årbog for 2005: "H.C. Andersen og Hertugdømmerne", der udsendes i 25.000 eksemplarer til alle foreningens medlemmer som optakt til H. C. Andersen året.



Lektor Søren Mikkelsen

7. august 1940 – 13. september 2004

Søren Mikkelsen blev ansat på Sorø Akademis Skole den 1. august 1971 med fagene historie og idræt og i begyndelsen også som kostlærer. I de senere år koncentrerede han sig om historieundervisningen, og utallige 2.G'ere kan tænke tilbage på gode studieture til Rom under Søren Mikkelsens kyndige ledelse.

I juni 2004 gik han af med pension. Rask og fuld af livsmod så han frem til et langt og godt otium, som endte blot tre måneder senere, da han uventet sov stille ind.



SORANERbladet

Kim Sverre Hansen (S73), ansvarshavende redaktør
Købmagergade 13 B, 1150 København K
Tel.: 3315 6276
e-mail: kim.sverre.hansen@mail.dk

Christian Eifer (S61), kontaktperson
Vestre Paradisvej 6, 2840 Holte
Tel.: 4542 1662; (arbejde:) 3957 5910
GSM: 4032 7922
e-mail: eifer@post12.tele.dk

Hans Kiesow (S73)
Vasevej 77, 3460 Birkerød
Tel.: 4582 1015, fax: 4582 3015
e-mail: calamus@post8.tele.dk

Administration

Arne Krog
Ellehaven 9, 2950 Vedbæk
Tel.: 4589 2713
e-mail: a.krog@get2net.dk

Sekretær

Rikke Barnholdt Hansen (S98)
Sundevedsgade 22, 3.tv., 1751 København V
GSM 2685 9301 (ej fastnet)
e-mail: rikkebarnholdt@wanadoo.dk

Layout

Jan Stoltz-Andersen (S55)
Håbets Alle 29, 2700 Brønshøj
Tel.: 3828 7550, fax: 3828 7573
GSM: 4025 8172
e-mail: relation@post4.tele.dk

Soranersport

Batø

Morten Nørgaard (S54)
Kongsdalvej 43, 2720 Vanløse
Tel.: (17-19) 3879 1337 - Fax: 3871 7263
GSM: 2460 9711 - e-mail: mor10@mail.tele.dk

Cricket

Flemming Balstrup (S48)
Kikhanebakken 7, 2840 Holte
Tel.: 4580 1461

Terrænsport og tennis

Christian Eifer (S61)
Vestre Paradisvej 6, 2840 Holte
Tel.: 4542 1662; (arb.) 3957 5910
GSM: 4032 7922 - e-mail: eifer@post12.tele.dk

Golf

Steen Hahn Andersen (S85)
Tuelsevej 48, 4180 Sorø
Tel.: 5782 1624; (dag) 3333 1980

Særlige hverv

Personalredaktør/biografier

Niels G. Henriksen (R53)
Koldemosevej 5, 4180 Sorø
Tel.: 5783 2867
e-mail: nhenriksen@teliamail.dk

Arkivar

Rolf Christensen (S65)
Violinvej 32, 2730 Herlev
Tel.: 4494 1630
e-mail: rolf@it.dk

Soransk Samfunds Boligfond

Henning Molin (S46), formand
Ellebuen 12, 2950 Vedbæk
Tel.: 4589 2323
E-mail: molineon@get2net.dk
Bidrag til Soranernes Hus:
Giro 1-669-0309

Hovmester/frokoster

Andreas Christiani
Tlf. 3940 6614

Soransk Samfunds hjemmeside

<http://www.soransksamfund.dk>
Jakob Bruhns (S89)
På Bjerget 5, 1 tv., 2400 København NV
Tel/fax.: 3584 1484
e-mail: jakob@bruhns.dk

Årgangsnetværk

<http://www.soransksamfund.dk>

Medlemskontingent i Soransk samfund er kr. 275 om året, som også dækker abonnement på SORANERbladet

Indlæg modtages fortrinsvis per e-mail i Word format. Indlæg og billedfiler sendes til Christian Eifer med angivelse af emne: Soranerbladet. Har man ikke mulighed for at sende indlæg elektronisk, træffes aftale med Christian Eifer

Deadline til næste nummer: 7. januar

Tryk: Nielsen & Krohn A/S
Abildager 21, 2605 Brøndby
Tlf.: 3616 4055
Fax: 3344 1180
tryk@nielsen-krohn.dk

ISSN 0930-1340

Returneres ved varig adresseændring

Afsender:
SORANSK SAMFUND
Ellehaven 9, Trørød
2950 Vedbæk

B

 **POST**
PP DANMARK

MAGASINPOST



Tegningen af Rektorgården er udført af Henrik Højmark (S49).
Han har været omkring 17 år gammel, da han tegnede billedet.
Henrik Højmark, der af profession var apoteker, levede fra 1930 til 2001.